

POKEC IN PLAZILCI

Dobrodejni psihiatri preiskujejo mojega zvestega prijatelja Pokca, ki je nehal postal žrtev zoološkega vrta. Nedavno se je vrnil s študijskega potovanja po Ameriki, kjer je kot gost »Društva za pomoč malim živalim« obiskal plazilski oddelček Zoo-Bronxy v New Yorku. Ko mi je navdušen pripovedoval, kako so ga prevzeli krokodili, očarale kače in osvobodili nena- vadni plazilci vseh kontinentov — sem si ga pobliže ogledal. Čudo: oči so mu ne- kako nepreračunljivo izstopile kot kame- leonu ali žabi. Kretanje rok so se podre- dila kretanju nog (svojstvo štirinožcev). Ušesa so se mu priključila h glavi ter se vidno zmanjšala. Vse njegovo, prej šport- no, vzravnano, gibko telo je kazalo znake mlahavosti in uradniške utrujenosti. Po čašici pelinkovca se je razkoračil na vse štiri ter pričel šklepetati z zobmi, kar je pomenilo, da je kača klopotača okusila ra- dosti alkohola. Nato je pričel na ceniku računati integrale in si je nataknil očala. Naivneži so mislili, da oponaša profesor- ja matematike; jaz pa sem vedel, da opo- naša ples madison v naočarkini impro- vizaciji.

Težje je bilo, ko si je domisljal, da je krokodil iz vrste kajmanov, znanih po svoji požrešnosti. Ti sicer žive v Južni Ameriki in nimajo z evropsko mentalite- to ničesar skupnega. Vendar — Pokca je privlačila eksotika. Ob prihodu mestnega

veterinarja se je predstava neprestično pričela; še dandanes se poznajo sledovi — odtisi njegovih tarzanskih zob na dveh na- takaricah, upravniku — znanemu oderuhu — in postavni mizi, ki jo je obgrizel v za- vesti, da je to njegova bodoča žena. Od takrat so mu stregli samo še krepki na- takarji.

Plazilstvo v neprištevnem tanju odpu- ščam Pokcu čez noč! A kam s prekle- stvom državljana Pokca: prišteven je mi- slil, da je glista (deževnik): v službi, v družbi; med tujci — med znanci; v vla- ku in avionu, ob soncu in dežju.

Sefu je prinesel vsako jutro šopek za njegovo ženo. Le-te je osebno natrgal (spomlad, poleti) ali pa kupil (jeseni in pozimi). Letna poročila je sestavljal brez imen grešnikov, če so ti imeli kakršen- koli vpliv na njegovo napredovanje. Ime- ni tehničnega in komercialnega je zame- njeval s: splošnim odsevom tehničnega razvoja republike in proizvodnih sil v sve- tu sploh; ime komercialnega pa z zaprti- stjo tujih tržišč, visokimi uvoznimi cari- nami in nizkimi prodajnimi cenami na domačem tržišču, ki je — komercialna ne- sreča — nerentabilno za veliko podjetje...

Med tujci na dopustu je Francozu go- voril o slavi Eiffelovega stolpa (nikoli ni bil v Parizu); Nemcu o odličnih renskih vinih (pil je samo slatino); Amerikancu o svojih vtisih iz poetične Kalifornije (rad

je gledal kavbojke); z Albanci in Kitajci pa iz higienskih razlogov ni navezoval sti- kov.

Najsirotnejše — poročene prijatelje — je spremljal osebno na stanovanje, kjer je razjarjena žena čakala pozno v noč z nudi- valjarjem, dvignjenim visoko v zvezdno noč.

Molče, s svetopisemsko vdanostjo je pre- vzemal dekleta, katerih so se fantje pre- objedli ali pa so jim med voljubljanjem skoraj izpraskale oči ali denarnice.

Sosedom je pazil na otroke, da so lah- ko namoteno gledali TV pri sosedu ali pa šli v kino. Tri kanarčke je nekoč na trgu izpustil iz kletke in ne da bi trenil z očesom plačal še za kletke, ki jih je pustil branjevki v spomin.

V letalu je odstopal svoj sedež preobil- nim potnicam in rejenim direktorjem, ki so bili stabilni pred zračno rotacijo. — Pokec se je stisnil na kante za rezervno gorivo. Vsakemu je ponujal padalo, čeprav so ga vsi potniki že imeli. Knjižico polno bibliofilske izdaje in pečatov zgodovine je po študiju podaril Klubu nepismenih.

Potem je nekega meglenega večera sre- čal Lejo. Bila je krhka, drobcena, srčkana — oh, tako zelo drobcena. Nezaščitena, ta- korekoč. On jo je, samoumevno, zaščitil. Drugi dan po poroki sem jo videl, kako ga je nosila v ručni torbici iz pasjega usnja. (Ljudje pa so mislili, da je po- stal neviden).

Neke srede so ga sredi kosila pobasali psihiatri. V prostranem umobolniškem avtu so ga odpeljali na turnejo kričanja po belih hodnikih.

Mesece so ga preizkušali. Bil je eksem- plaričen pacient, — upatološko nagnjen k neozdravljivi dobroti. Po polletnem opa- zovanju so ga končno veljavno razčlenili, definirali, razstavili na koščke njegovo dušo kot otroški avionček — ter ga pre- čitali kot roman. Pri duši jim je bilo, kot da čitajo knjigo svojih življenjespisov. V sebi je imel preveč dobrega, da bi lahko uspeval med dvonožnimi plazilci. Psihi- atri so z njim obogatili medicino.

Vrnil se je med dobre in poštene ljudi in spet nobene stvari ne imenuje s svo- jim imenom.

Goljufovi ne obsoja. Varanje ima za mo- ralno prečiščevanje. Trave ne tepta. Hrb- tenice ne vzravna prej ko v soboto, ko gre na izlet v naravo. Umazanih besed ni v njegovih sneženih mislih. Vse je ugla- jeno in mu odlično služi. Ima hišico in dva avtomobilčka.

Na zdravniškem spričevalu mu piše: Boluje za splošno človeško boleznijo — PLAZITIS. Vendar močno pretirava! Za pošteno človeštvo ni nevaren in se lahko brez nadzorstva giblje med ljudmi. (Zlobneži šepetajo, da je končal šolo za življenje.) IVO CIMERMAN

ZAGREBČANI SO SI DOMISLILI

Naša dežela je elektrificirana! Zakaj potlej ne ospetlmo nekaterih problemov? Zakaj bi molčali? Bodimo odkriti, od- prti od 7—13 ure!

Njegov molk je bilo zaznati daleč. Ob gnilem jabolku zgnijejo tudi ostala jabolka v kupu. Zaradi enega poštenega človeka se njegova okolica ne spremeni. ANTUN MIJATOVIĆ

Tačas, ko je stal na pločniku z d. kle- tom, je pristopil kolega: »Prosim te, po- sodi mi sto dinarjev!«

»Oprosti, a jih nimam!«
Potem je videl, da tudi dekleta nima. IVAN BRAJOVIĆ

Karikaturisti in humoristi nimajo svo- jega združenja. Videti je, da so se vsi zdru- žili proti njim!

Ko je videl, kako visoke so cene novo- letnim darilom, je dedku Mrazu posvela brada. DUSAN STARČEVIĆ

— Taka je ta reč, če vam rečem — je dejal Mičo, potomec prednikov, ki so hra- bro preminili za zgošvino.

— Ali ima kdo kaj proti?
— Da, jaz imam, je rekel neki inteligent.

— Navajam argument.

— Če pa je tako, pravi Mičo, bom tudi jaz prikazal svoj argument.

To je dejal in ga zadel z argumentom naravnost v levo oko.

FRANJO MARTINOVIC

-BRALCEM, NEVEŠCIM LATINSKINE, ZA DARILO OB NOVEM LETU PREVOD PRVE LEKCIJE.

Če bi molčal, bi ostal filozof
Kar pristojno Jupiteru, ne pristojno volu
(Jupiter = rimski bog št. 1)

Zdrav duh v zdravem telesu

V vinu resnica

Ne dotikaj se mojih krogov

Bojim se Danajcev (Grkov), četudi pri- našajo darila

Hiti počasi

Prišel, videl, zmagal

Delj in vlada

NAJ DA, KDOR LAHKO DA: V časopisu sarajevskih študentov smo zapazili kar 60 komercialnih oglasov in čestitk na 5 straneh velikega formata, v beografskem Stu- dentu ne dosti manj. Drugo podnebje, kaj hočemo!

DEDEK MRAZ NAM JE ZATOZIL pre- veselo kolednike iz naše hiše na Poljanski. Ni prav nobeno čudo potem, če se štu- dentovskih družb branijo še predmetne krč- me, ko že doma tako počno!

I. IV. (oprostite, 4. I.) smo slišali, da se tramvaj še ne bo podražil samo zaradi te- ga, ker bi študentje spet tečnariji za zvi- šanje štipendij.

ZAVOD, KAKŠEN ZAVOD? MUZEJ, MUZEJ! Baje je v našem stolnem mestu nekakšen zavod za cene. Kmalu pa bo spremljen v muzej, kjer si bomo lahko ogledovali, kakšne cene so bile v dobrih, starih časih.

VREMENSKA NAPOVED: V drugi po- lovici januarja je pričakovati padavine.

CRNA PIKA ZA ORGANE: In to za one, ki so nas včasih varovali pred preproda- janjem kino vstopnic. Saj ni bilo nobene slane, da bi jih pobrala zdaj, ko smo jih potrebni.

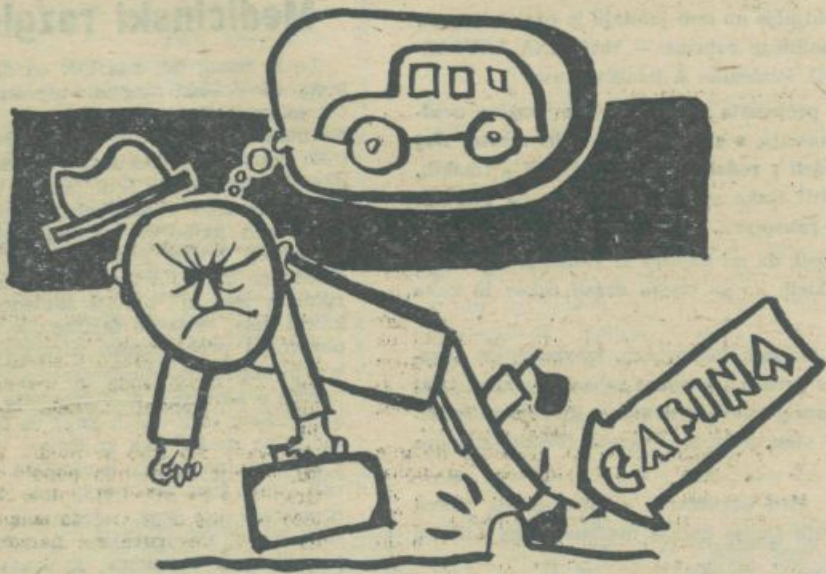
KOZARČEK PEPELA NA GLAVO tistim, ki imajo na skrbi »manj zahtevno« zaba- vo Ljubljancanov. Osrednji kino in štiri zadimljene kavarne so vrlim občanom ob sobotnih večerih premalo.

DOBRA LETINA: Skorpjonček o briga- dirju-inozemskem natakarku iz prejšnje številke je menda bogato obrodil, saj so užajeno protestirali tudi nekateri drugi kolegi. Le-tem sporočamo, da je bil posve- čen tov. Sergeju K., študentu geografije. Pa brez zamere, če smo na ostale pozabili.

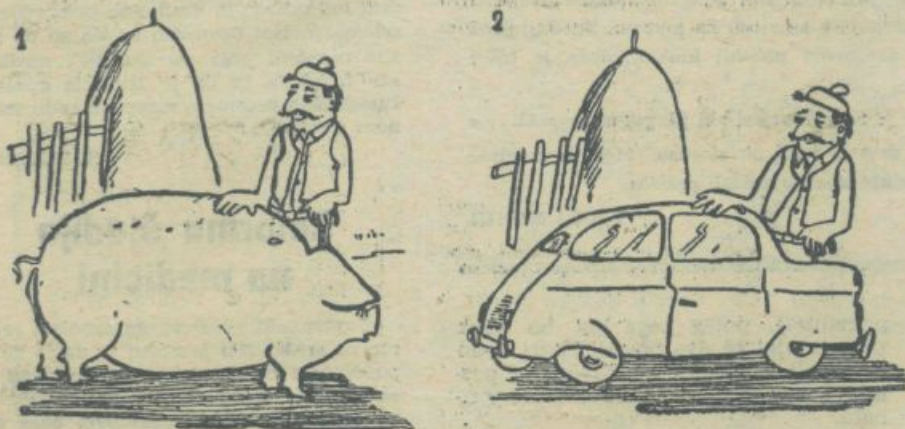

ZADNJA VEST: Ko je prebral najno- vejše časopise, je študent Polde Kajšebo skočil v vodo. — Imel je denarja samo še za en čeber.

Dve avtomobilski

Vozači rallyja iz Nemčije so se obrnili nazaj. (Uvoz je še naprej prepove- dan. Sožalje!)

IZPOSLOJENO IZ SKOPSKEGA ŠTUDENTSKEGA ZBORA

Rešitev ugank

ZLOGOVNA KRIZANKA: Vodorav- no: 1. Palomar, 3. oaza, 6. Saint Tropez, 7. limanice, 8. Rosina, 9. opanka, 10. ma- mon, 11. tablica, 12. setev, 13. maltarka, 14. čiki, 15. kapilarka, 17. zastiralo, 19. jame, 20. Martina, 21. prednost, 22. okolje, 23. Mali, 24. Mitrović, 25. turizem, 26. stav- benišтво, 28. poljana, 29. kataster, 30. za- bava. Navpično: 5. zacelitev, 8. ro- manistka, 18. lokalizem, 21. predpostavka.

REBUS: vr(a)t na RI JA, vrtnarja.

POSETNICA: kontrabasist.

KRIZANKA: Vodoravno: 1. šoja, 5. okno, 9. Ozalj, 11. brod, 12. Tanana- rive, 14. ureh, 15. Dakar, 16. rak, 17. rez, 18. sen, 19. eta, 22. odluk, 25. klet, 26. Bau- delaire, 28. iver, 29. Orson, 30. rosa, 31.

para. Navpično: 10. J(an) N(eruda), 27. L(udwig) O(tto).

NOVE ČRKE: Igo Gruđen.

MAGIČNI LIK: Vodoravno in navpično: 1. Moss, 2. oltar, 3. Stanek, 4. sanskrit, 5. rektor 6. krogi, 7. trio.

VSTAVLJALNICA: ščurek, kolednica, moštvo, atribut, bungalov, dežela, zaliva- nje, Semmering, Menart, očnica, kombajn, nesrečnej, Panonija, dovoljenje, rešeto. GESLO: Uredništvo Tribune želi vsem naročnikom srečno novo leto. (V tej uganki sta se vrnila dve manjši napaki: odveč je zlog LIM, v besedi PANONIJA pa je črka I slabo odtisnjena. Reševalcem se za ne- ljubo pomoto opravičujemo.)